

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Šárkou Henzlovou jako samosoudkyní v právní věci žalobců a) Ing. R. [REDACTED] M. [REDACTED], generálmajor v.z., narozen [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], b) Ing. R. [REDACTED] brigádní generál v.z., narozeného [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], oba zastoupení JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00, Praha 2, proti žalované České republice – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10, Praha 2, o náhradu škody a nemajetkové újmy s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci č. 1) Ing. R. [REDACTED] M. [REDACTED] Kč [REDACTED] - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. od 23. 11. 2014 do zaplacení a úrok z prodlení z částky Kč [REDACTED] ve výši 8,05 % p.a. od 23. 11. 2014 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
Žaloba o zaplacení Kč 5.361.149,50 s příslušenstvím a příslušenství z částky Kč 569.216,50 od 18. 11. 2014 do 22. 11. 2015 se zamítá.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci č. 2) Ing. R. [REDACTED] R. [REDACTED] Kč [REDACTED] - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. od 23. 11. 2014 do zaplacení a úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z částky Kč [REDACTED] - od 23. 11. 2014 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
Žaloba o zaplacení Kč 8.812.008,- s příslušenstvím a příslušenství z částky Kč 1.435.589,- od 18. 11. 2014 do 22. 11. 2014 se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobcům náklady řízení ve výši Kč 84.912,- pro žalobce a), pro žalobce b) ve výši Kč 180.454,56 do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich právní zástupkyně.

- IV. Žalovaná a žalobce a) Ing. R. [REDAKCE] M. [REDAKCE] jsou povinni nahradit českému státu náklady, které hradil stát, ve výši Kč 19.805,- žalobce a) a žalovaná Kč 20.677,37, s tím, že žalobce a) zaplatí na účet zdejšího soudu vzhledem k již zaplacené záloze ve výši 8.000,- pouze částku Kč 11.805,-, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se domáhají na žalované zaplacení náhrady škody a zadostiučinění, které jim vznikly v souvislosti s trestním stíháním vedeným u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 2 T 62/2009. Proti žalobcům bylo vedeno nezákonné trestní stíhání, které skončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, který byl zrušen. V souvislosti jak s trestním stíháním, tak s nezákonným rozhodnutím vznikla žalobcům jednak škoda, a to ušlý zisk a skutečná škoda v podobě zmenšení jejich majetku, když byli nuceni zaplatit za svou obhajobu náklady trestního řízení, dále vynaložili cestovní náklady a ušel jim zisk tím, že ztratili pracovní pozici. Jako nemajetkovou újmu za toto nezákonné trestní stíhání a rozhodnutí žádají každý 1.000.000 Kč.

Žalovaná v průběhu řízení částečně odškodnila žalobce, žalobci Ing. R. [REDAKCE] M. [REDAKCE] dále jen žalobci a) zaplatila celkem částku [REDAKCE] Kč, a to [REDAKCE] Kč z titulu obhajobního, částku [REDAKCE] Kč za cestovné a [REDAKCE] Kč nemajetkovou újmu. Žalobci Ing. R. [REDAKCE] R. [REDAKCE] dále jen žalobci b) vyplatila celkem částku [REDAKCE] Kč s tím, že [REDAKCE] Kč z titulu obhajobního, částku [REDAKCE] Kč za cestovné a [REDAKCE] Kč nemajetkovou újmu. Tuto částku uhradila žalobcům dne [REDAKCE]

Soud má prokázáno z trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 2 T 62/2009:

- Dne 2. 10. 2008 bylo zahájeno trestní stíhání proti žalobcům. Byli obviněni z trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákona, kterého se měli dopustit tím, že objednali nákup služby- vyšití rukávových znaků, čepic a polokošilí za částku 238.357 Kč. Obvinění bylo žalobcům doručeno 6. 10. 2008.
- Proti žalobci b) pak bylo dne 8. 1. 2009 zahájeno trestní stíhání pro trestní čin, kterého se měl dopustit tím, že poté, co objednal generálmajor Ing. R. [REDAKCE] M. [REDAKCE] nákup služby výše uvedené žalobce b) jako příkazce operace a v souladu s vnitřním rozpisem ředitele sekce potvrdil před učiněním právního úkonu vedoucího ke vzniku závazku dne 11. 10. 2005 individuální příslib na záznamu o provedení předběžné kontroly při decentrálním nabývání majetku provedení prací a nákupu služeb-výroba a šití znaku, tedy dopustil se trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákona. Toto usnesení si převzal dne 28. 1. 2009.
- Usnesením ze dne 6. 5. 2009 pak bylo zahájeno proti oběma žalobcům trestní stíhání pro obvinění z trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákona spáchaného formou spolupachatelství. Toto obvinění bylo žalobcům doručeno dne 16. 5. 2009.
- Proti tomuto rozhodnutí podali stížnost.
- Státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 dne 20. 11. 2008 zrušil usnesení policejního orgánu ČR, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality v části, které je pro Ing. R. [REDAKCE] R. [REDAKCE] trestně stíhanému pro skutek trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 a odst. 2 písm. a)

trestního zákona tím, že ve funkci zástupce ředitele odboru Sekce plánování Ministerstva obrany ČR poté, co dne 4. 10. 2005 objednal generálmajor Ing. R. M. nákup služby-výroba znaku SPS, vyšití SPS, výroba složek SPS, objednávku za částku 236.441 Kč u dodavatele Media 2000, s.r.o. jako příkazce operace a v souladu s RMO č. 42/2002 potvrdil před učiněním právního úkonu vedoucího ke vzniku závazku dne 11. 10. 2005 individuální příslib na záznamu o provedení předběžné kontroly při decentrálním nabývání majetku provedením prací a nákupu služeb-výroba a šití znaku, kdy potvrdil, že prověřil připravovanou operaci a současně i toho dne potvrdil svým podpisem na tomto dokumentu po vzniku závazku, že prověřil připravenou operaci a vydal pokyn k plnění veřejného výdaje, a to k proplacení faktury dodavatele společnosti Media 2000, s.r.o. na částku 236.441 Kč, a to z důvodu, že toto rozhodnutí je nezákonné.

- Dále zrušil dne 27. 1. 2009 usnesení policejního orgánu ČR ze dne 8. 1. 2009 v části, které je Ing. R. R. trestně stíhaný pro skutek trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákona, který měl spáchat na tom skutkovém základě níže uvedeným, protože toto rozhodnutí je nezákonné.
- Dne 6. 11. 2008 obhájce žalobce Ing. R. M. předložil plnou moc k zastupování a požádal o vyznamování o úkonech v rámci trestního řízení. Stejně tak žalobce Ing. R. R. předložil plnou moc k zastupování v rámci trestního stíhání.
- Obhájce žalobce a) zaslal návrh na zastavení trestního stíhání z důvodu uvedeného v § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu.
- Žalobci poslali stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 6. 5. 2009.
- Dne 26. 5. 2009 Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 6 stížnost žalobce a) zamítla pro nedůvodnost a dne 27. 5. 2009 žalobce b) zamítla také pro nedůvodnost.
- Dne 6. 2. 2009 se konal výslech žalobce a), kterého se účastnil jeho obhájce.
- Dne 2. 4. 2009 bylo pokračováno ve výslechu obviněného.
- Dne 28. 5. 2009 pokračováno ve výslechu obviněného žalobce a) za účasti jeho obhájce.
- Dne 28. 5. 2009 se konal výslech žalobce b) za účasti jeho obhájce a obhájce žalobce a).
- Dne 11. 6. 2009 se obhájce žalobce a) a b) účastnili výslechu svědka L. K.
- Dne 28. 5. 2009 bylo pokračováno ve výslechu svědka P. R. kterého se účastnili zástupci žalobců.
- Zástupce žalobce a) se účastnil protokolu o výslechu svědka R. P. dne 2. 6. 2009.
- Obhájce žalobce b) se účastnil výslechu svědka P. Š. dne 29. 5. 2009 a 4. 6. 2009.
- Obhájce žalobce b) se účastnil také podání vysvětlení žalobce dne 2. 4. 2009.
- Dne 23. 7. 2009 Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 6 podalo Obvodnímu soudu pro Prahu 6 obžalobu na obviněné žalobce a) a b).
- Obhájce žalobce a) podal podnět k výkonu dohledu nad činností Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 dne 30. 8. 2009.
- Hlavní líčení se konalo 30. 9. 2009 za účasti obhájců žalobců. Hlavní líčení bylo odročeno na 8. 12. 2009. Na tomto hlavním líčení byl vydán zprošťující rozsudek.
- Proti rozsudku podalo Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 6 odvolání v neprospěch obviněných.
- Dne 9. 3. 2010 soud I. stupně předložil Městskému soudu v Praze odvolání.
- Veřejné zasedání se konalo u Městského soudu v Praze dne 22. 4. 2010, který rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

- Dne 17. 8. 2010 se konalo hlavní líčení, kterého se účastnili obhájci žalobců. Hlavní líčení bylo odročeno z důvodu opětovného předvolání svědků na 7. 9. 2010.
- V dalším hlavním líčení bylo provedeno dokazování a hlavní líčení skončilo s tím, že byl vydán druhý zprošťující rozsudek, proti kterému obvodní státní zástupce podal odvolání.
- Městský soud v Praze dne 30. 11. 2010 opět zrušil rozsudek soudu I. stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
- Další hlavní líčení bylo stanoveno na 23. 2. 2011 a žalobce a) podal námitku podjatosti soudců odvolacího soudu.
- Dne 3. 5. 2011 se konalo hlavní líčení u Obvodního soudu pro Prahu 6, bylo odročeno na 28. 6. 2011.
- Další ústní jednání bylo odročeno za účelem předvolání svědka na 11. 10. 2011, toto hlavní líčení skončilo zprošťujícím rozsudkem, proti kterému podal odvolání obvodní státní zástupce.
- O odvolání rozhodoval odvolací soud dne 8. 2. 2012, napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu rozhodnutí. Mezitím bylo rozhodováno vrchním soudem o žádosti o odnětí a přikázání věci.
- Další hlavní líčení u Obvodního soudu pro Prahu 6 se konalo dne 2. 5. 2012, odročeno bylo na 19. 6. 2012, na tomto hlavním líčení byl vydán odsuzující rozsudek, který Městský soud v Praze potvrdil. Odsuzující rozsudek nabyl právní moci 13. 9. 2012 a uznal žalobce vinnými ze spáchání trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákona s tím, že se u obou obžalovaných upustilo od potrestání a byla jim uložena povinnost zaplatit poškozené České republice částku 51.087 Kč pro žalobce a) a 166.202 Kč pro žalobce b).
- K odvolání žalobců a státního zástupce, Městský soud v Praze dne 13. 9. 2012 zrušil rozsudek ze dne 19. 6. 2012 a nově rozhodl, uznal žalobce vinnými ze spáchání trestného činu podle ustanovení § 220 odst. 1 a 2 trestního zákoníku porušování povinností při správě cizího majetku, odsoudil žalobce a) k odnětí svobody v trvání jednoho roku, výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let a pro žalobce b) uložil trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců s výkonem tohoto trestu podmíněně odloženého na zkušební dobu v trvání 18 měsíců a znovu stejně rozhodl o uložení povinnosti zaplatit poškozené České republice náhradu škody.
- Úsnesením ze dne 21. 2. 2013 byla udělena amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 a prominutí uložený trest pro žalobce a) a žalobce b). Žalobci vzali zpět dovolání.
- Ve věci byla podána ministryní spravedlnosti stížnost pro porušení zákona dne 2. 8. 2013 na Nejvyšší soud.
- Nejvyšší soud ve veřejném zasedání dne 26. 2. 2014 zprostil žalobce obžaloby a rozhodl tak ve výroku, že pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2012 pod sp. zn. 6 To 367/2012 byl porušen zákon v neprospěch obviněných. Rozsudek tedy byl zrušen a bylo rozhodnuto, že žalobci se zprošťují obžaloby.

Soud má prokázáno:

- Z listina nazvané Zálohová faktura ze dne 5. 11. 2008, že právní zástupce žalobce a) si vyúčtoval za poskytnuté právní služby zálohu ve výši 71.400 Kč.
- Dne 2. 7. 2009 vystavil obhájce žalobce a) fakturu na částku 102.176 Kč. Přílohou faktury je seznam provedených činností korespondující s částkou uvedenou ve faktuře.
- Žalobce příkazem k úhradě ze dne [redacted] uhradil částku celkem 113.137 Kč.
- Dne [redacted] další částku 15.318 Kč na základě další faktury vystavené obhájcem,
- Ke dni [redacted] zaplatil žalobce dalších 11.900 Kč.

- Dne [REDACTED] zaplatil žalobce 6.000 Kč.
- Dne [REDACTED] byla poukázána na účet obhájce částka 6.499 Kč.
- Dne [REDACTED] částka 22.500 Kč na základě faktury a vyúčtování.
- Dne [REDACTED] zaplatil žalobce 9.000 Kč na základě faktury č. 30-799/2011.
- Dne [REDACTED] zaplatil žalobce částku 23.000 Kč.
- Dne [REDACTED] částka 10.500 Kč.
- Dne [REDACTED] částka 18.000 Kč.

Žalobce uznal pravdivost všech faktur, které byly vyúčtovány obhájcem žalobce, a to v čestném prohlášení ze dne 29. 7. 2014.

Podle usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 31. 10. 2012 byl žalobce a) povinen nahradit náklady trestního řízení stanovené paušální částku 4.000 Kč na účet Obvodního soudu pro Prahu 6. Tuto částku žalobce dne [REDACTED] zaplatil.

Žalobce a) dále předložil soudu rozpis cestovních nákladů s použitím automobilu SPZ [REDACTED] a to k úkonům hlavního líčení dne 17. 8. 2010, 7. 9. 2010, 2. 5. 2011, 28. 6. 2011, 11. 10. 2011, 2. 5. 2012, 19. 6. 2012, 13. 9. 2012 a 26. 2. 2014 k zasedání Nejvyššího soudu.

Z velkého technického průkazu má soud osvědčeno, že žalobce je vlastníkem automobilu SPZ [REDACTED], s potřebou paliva [REDACTED].

Z výnosu Ministerstva obrany č. 169 ze dne 31. 10. 2005 má soud prokázáno, že žalobce a) má na základě pravomocného rozhodnutí změněnu dobu trvání služebního poměru vojáka z povolání do [REDACTED].

V rozhodnutí ministra obrany ČR ze dne 31. 10. 2005 o změně doby trvání služebního poměru pro žalobce a) byla změněna doba trvání služebního poměru jejím prodloužením o [REDACTED] měsíců.

Listinou ze dne 31. 8. 2010 žalobce prokázal, že náčelník Generálního štábu armády ČR armádní generál Ing. V [REDACTED] P [REDACTED] sdělil žalobci, že na shromáždění generálů AČR v roce 2007 vyhlásil svůj personální zámysl, na základě kterého byl po ukončení zařazený na systemizovaném místě vojenského představitele ČR v [REDACTED].

Listinou ze dne [REDACTED] byl proveden záznam o personálním pohovoru generálmajora Ing. R [REDACTED] M [REDACTED] o neukončení řízení o vydání osvědčení fyzické osoby s obsahem pohovoru. Dne [REDACTED] provedl náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Ing. V [REDACTED] P [REDACTED] pohovor s generálmajorem Ing. R [REDACTED] M [REDACTED] z důvodu neukončení řízení o vydání osvědčení fyzické osoby pro příslušný stupeň utajení. Jmenovanému bylo sděleno, že na základě neukončení řízení o vydání osvědčení fyzické osoby z důvodu přerušení řízení a ukončení platnosti stávajícího osvědčení fyzické osoby byl dnem [REDACTED] určen k seznamování s [REDACTED]. Vzhledem ke skutečnosti, že řízení doposud nebylo ukončeno, není nutné přijímat žádná personální opatření. A současně byl žalobce upozorněn na to, aby o dalším průběhu řízení případně o jeho ukončení a výsledku informoval z důvodu přijetí opatření podle příslušných ustanovení zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

Rozhodnutím ze dne [redacted] Národním bezpečnostním úřadem bylo bezpečnostní řízení žalobce, bezpečnostní řízení o žádosti vydání osvědčení fyzické osoby Ing. R. [redacted] M. [redacted] zastaveno na základě oznámení odpovědné osoby podle § 67 odst. 1 písm. f) zákona. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že dne [redacted] obdržel úřad písemné oznámení odpovědné osoby účastníka řízení, že tento dnem [redacted] ukončil služební poměr v rámci Ministerstva obrany ČR, čímž se žádost fyzické osoby o vydání osvědčení stala bezpředmětnou.

Od [redacted] do [redacted] měl žalobce osvědčení pro stupeň utajení [redacted] tak jak vyplývá z osvědčení č. [redacted] Národního bezpečnostního úřadu.

Podle rozkazu Ministerstva obrany ze dne 17. 12. 2009 číslo 232 bylo určeno, že dnem [redacted] žalobce a), protože není možné rozhodnout o služebním zařazení, se určuje dnem [redacted] žalobce do pozice náčelníka Generálního štábu AČR nejdéle do [redacted]

Dne 15. 12. 2009 informuje žalobce Národní bezpečnostní úřad, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 zproštěn obžaloby v plném rozsahu a na základě tohoto rozhodnutí a vzhledem k tomu, že pominuly překážky, pro které bylo řízení přerušeno, žádá o obnovení řízení o vydání osvědčení pro stupeň [redacted]

Podle platového výměru ze dne [redacted] měl žalobce platový tarif ve výši [redacted] Kč, osobní příplatek [redacted] Kč, příplatek za vedení [redacted] Kč, hodnostní příplatek ve výši [redacted] Kč, zvláštní příplatek ve výši [redacted] Kč, tedy plat v úhrnné výši [redacted] Kč, a to s účinností od [redacted], s účinností od [redacted] byl zařazen do platové třídy [redacted]

Rozhodnutím ze dne 14. 7. 2010 Ministerstvo obrany ČR rozhodlo o přiznání odchodného žalobci v částce [redacted] Kč. Podle rozhodnutí ze dne 14. 7. 2010 byl žalobci přiznán výsluhový příspěvek od [redacted] ve výši [redacted] Kč měsíčně.

Rozkazem ministra obrany ze dne 8. 8. 2006 s účinností od 1. 1. 2007 byly stanoveny podmínky zabezpečení zahraničních pracovišť Ministerstva obrany a zaměstnanců, kteří jsou na tato pracoviště zařazena. Bylo stanoveno zajištění cestovních dokladů a víz, finanční zabezpečení zaměstnanců, náhrada zvýšených životních nákladů, náhrada mimořádných výdajů vynaložených na vzdělání dětí, náhrada zvýšených vybavovacích výdajů, náhrada jízdních výdajů, náhrada výdajů spojených s přepravou osobních věcí, náhrada výdajů z důvodu nemoci nebo úrazu, zdravotnické zabezpečení zaměstnanců, finanční zabezpečení zahraničních pracovišť, logistické zabezpečení zahraničních pracovišť, právní pomoc.

Ze záznamu rozhovoru ze dne [redacted] s Ing. V. [redacted] P. [redacted] a V. [redacted] M. [redacted] má soud prokázáno, že proběhla debata, která směřovala také k osobám žalobců týkající se způsobené škody, kdy žalobci měli objednávat nákup propagačních emblémů. Na otázku, která byla dána náčelníku Generálního štábu V. [redacted] P. [redacted] tento odpověděl, že neotálí, řeší tuto škodu. Reagoval také na článek, který vyšel v deníku Mladá fronta DNES, označil ho za poškozující Generální štáb. Dále byla debatována škoda, její rozdělení mezi generály, dostalo se také na otázku trestního řízení.

V Mladé frontě DNES dne [redacted] vyšel článek „[redacted]“, v článku byli jmenováni žalobci v souvislosti s nákupem emblémů Generálního štábu jako propagačních dáreků.

Dne [REDACTED] byli v článku „[REDACTED]“, Mladá fronta DNES, strana 2, události a politika, kde se probírala možnost náhrady vzniklé škody bez zásahu soudu.

Žalobce uplatnil u žalované předběžně svůj nárok listinou ze dne 19. 5. 2014, doručená Ministerstvu spravedlnosti dne 20. 5. 2014, kde nárokuje náhradu škody a nemajetkovou újmu.

Advokát JUDr. Matějka předložil:

- vyúčtování ze dne 1. 4. 2014 za obhajobu žalobce b), a to za 42 úkonů včetně cestovního, ztráty času, za úkony 65.100 Kč a náhradu času a cestovné 45.676 Kč, celkem tedy 125.776 Kč bez DPH a 152.186 Kč s DPH.
- přehled porad s klientem od dubna 2009 do února 2014,
- fakturu na částku 154.003,96 Kč
- příjmový pokladní doklad ze dne [REDACTED] znějící na částku 145.004 Kč.

Žalobce b) pak čestně prohlásil, že veškeré údaje, které jsou uvedeny o právních úkonech obhájcem a o předloženém vyúčtování jsou pravdivé. Takto učinil listinou ze dne 20. 8. 2014.

Z velkého technického průkazu má soud osvědčeno, že žalobce b) je vlastníkem vozidla [REDACTED]. se spotřebou [REDACTED] pohonných hmot na 100 km

Také žalobce b) byl vyzván k zaplacení nákladů trestního řízení v částce 4.000 Kč, a to listinnou upomínkou ze dne [REDACTED] Tuto částku dne [REDACTED] na účet Obvodního soudu pro Prahu 6 zaplatil, tak jak vyplývá z výpisu z účtu vedeného u [REDACTED] s datem [REDACTED]

Žalobce b) předložil výpis cestovních nákladů, tedy jízd uskutečněných k soudu k hlavnímu líčení od 17. 8. 2010 do 26. 2. 2014 k Nejvyššímu soudu, celkem 9 jízd.

Ministr obrany rozhodl o změně doby trvání služebního poměru pro žalobce b) s prodloužením o [REDACTED] měsíců s tím, že služební poměr zanikne uplynutím nově stanovené doby [REDACTED]

Dle rozhodnutí ze dne 30. 3. 2007 žalobce měl podle osvědčení Národního bezpečnostního úřadu č. MBU-064204 stupeň utajení [REDACTED] s datem vydání [REDACTED] a s platností od [REDACTED] do [REDACTED]

Listinou ze dne 24. 5. 2010 byl žalobce b) vyzván a bylo mu oznámeno zahájení řízení podle § 101 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, a to zahájení řízení o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby pro styk s utajovanými informacemi s tím, že pokud nepotvrdí důvodné pochybnosti zda i nadále splňuje podmínky stanovené zákonem pro držitele veřejné listiny, bude řízení ukončeno rozhodnutím úřadu o zastavení řízení podle příslušných ustanovení zákona a v opačném případě ověří-li úřad, že některou z těchto podmínek nespĺňuje, bude řízení ukončeno rozhodnutím úřadu o zrušení platnosti držené veřejné listiny.

Z rozhodnutí o změně doby trvání služebního průkazu ze dne 21. 7. 2010 má soud prokázáno, že žalobce b) z rozhodnutí o změně doby jejím zkrácením o [REDACTED] měsíců, tedy

služební poměr zanikne [REDACTED] a to z důvodu, že [REDACTED] požádal z vážných osobních důvodů o změnu doby trvání služebního poměru jejím zkrácením o [REDACTED] měsíců.

Z výpisu z rozkazu ministra obrany ze dne 28. 7. 2010 bylo rozhodnuto, že zaniká dnem [REDACTED] služební poměr žalobce uplynutím stanovené doby a následně byl zařazen [REDACTED] Ing. R [REDACTED] R [REDACTED]

Platový výměr pro žalobce b) byl stanoven od [REDACTED] ve výši [REDACTED] Kč s platovým tarifem platová třída [REDACTED] ve výši [REDACTED] Kč, osobní příplatek ve výši [REDACTED] Kč, příplatek ze vedení [REDACTED] Kč, hodnostní příplatek [REDACTED] Kč a zvláštní příplatek [REDACTED] Kč.

Soud má dále prokázáno z rozhodnutí o přiznání výsluhového příspěvku ze dne [REDACTED] že byl žalobci b) přiznán výsluhový příspěvek ve výši [REDACTED] Kč měsíčně od [REDACTED] Od [REDACTED] činí výsluhový příspěvek [REDACTED] Kč měsíčně, od [REDACTED] činí [REDACTED] Kč po zdanění [REDACTED] Kč, od [REDACTED] činí [REDACTED] Kč.

Ze zpravodajství Mladé fronty DNES ze dne [REDACTED] má soud prokázáno, že vyšel článek, ve kterém jsou zmiňována jména žalobců v souvislosti s utrácením státních peněz. Je poukazováno na to, že oba jmenovaní jsou vyšetřováni s tím, že jako šéfové Sekce plánování sil Generálního štábu souhlasili s nákupem emblémů jako propagačních dáreků, firmy jim dodaly i basebalové čepice, ručníky a košile, za něž si připočítaly podstatně větší částku, než se kterou armáda původně počítala. Generálové s fakturou souhlasili, čímž podle předběžných propočtů způsobili škodu 628.000 Kč. V článku pisatel ocenil pokoru generálů, kteří přislíbili v případě, že se prokáže jejich zavinění omluvit se a samozřejmě nahradit škodu. Dále poukázal na jejich dosavadní bezúhonnost a ochotu zaplatit škodu. Jejich jednání nebylo označeno za úmyslné a zatím nevyústilo šetření v závěr, že se obohatili.

Z rozhodnutí Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 17. 1. 2014 má soud prokázáno, že bylo rozhodnuto, že se žalobci b) odnímá jeho zbrojní průkaz s oprávněním skupiny [REDACTED] s platností do [REDACTED] neboť účastník byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 19. 6. 2012 pod sp. zn. 2 T 62/2009 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2012 pod sp. zn. 6 To 362/2012 pravomocně uznán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu a odsouzen k odnětí svobody v trvání sedmi měsíců s podmíněným odkladem. Na základě tohoto pravomocného rozhodnutí účastník řízení jako držitel zbrojního průkazu přestal splňovat podmínku bezúhonnosti.

Podle rozhodnutí ze dne [REDACTED] byla zamítnuta žádost žalobce b) o vydání [REDACTED]

Právní zástupkyně žalobce b) podala u žalované žádost o předběžné projednání nároku dne 20. 5. 2014.

Soud má prokázáno, že obhájce žalobce a) sepsal dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2012 sp. zn. 6 To 367/2012 tak, jak vyplývá z podání ze dne 18. 12. 2012. Podání má 15 stránek, je v něm proveden právní rozbor celé trestní věci žalobce spolu s návrhem na zrušení napadeného rozsudku.

Ze svědecké výpovědi Ing. J [REDACTED] K [REDACTED] má soud prokázáno, že byl od roku [REDACTED] do roku [REDACTED] nadřízený žalobců. Oba žalobce zná velice dobře, nejen po pracovní stránce.

Podílel se také na výběru a přípravě osob a přípravě podkladů pro vysílání pracovníků do zahraničí. On sám byl v komisi, která spolupracovala s ministrem obrany, komise byla podpůrný orgán pro náčelníka Generálního štábu a pro ministra obrany, kteří rozhodovali o vysílání osob do zahraničí. Podíleli se tedy na přípravě jednotlivců před jejich vysláním do zahraničí, o zabezpečení jejich rodin, prověřování jazykové připravenosti, odborné zdatnosti, dále pak bylo směrnicí stanoveno, která kritéria pro výběr jsou rozhodující. Výběr pak byl zahájen dva nebo jeden a půl roku před samotným vysláním. Pokud již komise rozhodla o vyslání takové osoby do zahraničí, bylo nanejvýš pravděpodobné, že k tomu vyslání dojde. Tomu by mohla zabránit pouze smrt nebo zdravotní stav či vážné rodinné problémy nebo trestní stíhání takové osoby. Žalobce a) působil v úzkém vedení Armády ČR, žalobce měl odjet a také odjel na zahraniční pracoviště do [REDAKCE]. Po něm na místo nastoupil svědek. Dále bylo o žalobci rozhodnuto, že bude v budoucnu na postu vojenského přidělence obrany v [REDAKCE] s tím, že náčelník Generálního štábu předjednal, že ředitel vojenského zpravodajství tuto věc bude akceptovat. Žalobce absolvoval [REDAKCE], byl vybrán jako nejlepší kandidát se znalostí teritoria a vazeb, které získal z válečných akademií. O tom, že sním takto bylo počítáno se svědek dozvěděl ještě před jeho vysláním do [REDAKCE] a to bylo v roce [REDAKCE]. Žalobce tedy byl srozuměn s tím, že když odcházel na místo do [REDAKCE] až se vrátí, bude zařazen na krátkou dobu na nějakou funkci Generálního štábu a pak bude vyslán do [REDAKCE] jako [REDAKCE]. Pokud by takový kandidát nebyl následně vybrán, k tomu by musela mít komise vážný důvod, a to, jak již bylo uvedeno, úmrtí, nemoc nebo že by se sám uchazeč rozhodl anebo právě trestní stíhání. V tu dobu stačilo pouhé obvinění k tomu, aby sešlo z výběru, neboť výběr byl velmi náročný a důsledný, to byla právě jedna z podmínek, kterou bylo třeba akceptovat. Tedy již vznesené obvinění ho automaticky vyřazovalo z dalšího postupu. Další možností pro vyřazení byla ztráta způsobilosti k práci s materiály [REDAKCE]. Žalobce nebyl vybírán výběrovou komisí, byl vybrán v úzkém kruhu, a tak tam bylo jednoznačně rozhodnuto o zařazení, kdy vycestuje žalobce i kdy vycestuje svědek a další osoby. Svědek neví sám o žádné jiné osobě, která by byla vybírána nebo připravována anebo měla takové předpoklady pro zastupování dané funkce a funkcionář, který tam byl vybrán jako náhradník. Žalobce generál M [REDAKCE] byl tedy vybrán velením armády v rámci personálního záměru a nebyl doporučován ani vybírán komisí zahraničních pracovišť, tak jak jsou doporučováni generálové personální. V případě žalobce b) Ing. R [REDAKCE] a místo, pro které byl vybrán, bylo v kompetenci svědka, bylo to místo národního vojenského představitele pro strategické velitelství v [REDAKCE]. Podle pravidel proběhl první výběr, který měl být ukončen dva roky před vysláním na jiné pracoviště. Schůzka komise proběhla [REDAKCE] na které byl žalobce b) potvrzen výběrovou komisí pro působení ve funkci. Generál Ing. R [REDAKCE] splňoval podmínky všechny a pak následovaly pouze dva kroky, a to potvrzení na další výběrové komisi a příprava podkladů náčelníkovi Generálního štábu k rozhodnutí. Ze všech výběrových komisí, jsou provedeny zápisy a vše je podloženo a zdokumentováno. Výběrové komise měly v zápisu, kde byl seznam jednotlivých kandidátů i hlasování a dělo se to právě proto, aby vše bylo transparentní, kdyby náhodou došlo k nějaké stížnosti. V případě trvajících trestního stíhání pak nebylo možné, aby se prováděly další kroky směrem k vyslání osoby do zahraničí. Komise ze dne [REDAKCE] proběhla, z přílohy k zápisu je patrné, že se jednalo o pana generála Ing. R [REDAKCE] a byl schválen počtem hlasů [REDAKCE]. Tento zápis vlastně byl základem k rozhodnutí, že ten člověk se má začít připravovat a má začít na sobě pracovat, k tomu, aby dále splnil všechny požadavky k vycestování. Pokud někdo vypadl z tohoto výběru, což se téměř nestávala, ale bylo to z důvodu, že si měli doplnit jazykové znalosti a oni se je nedoplnili anebo neprošli prověrkou uvedeného stupně. Poté, kdy byli kandidáti předloženi ministru obrany, ten vždy navrhované osoby schválil. Dva měsíce před samotným vysláním je vydán personální rozkaz, na tomto základě ta dotyčná osoba dostala příspěvek na ošacení, do odjezdu se musela vyzbrojit tak, jak stanovovaly standardy pro danou pozici. Plat

na zahraničním pracovišti se odvíjel od toho daného systematizovaného místa, jednalo se o část platu v českých korunách a část v zahraniční měně státu, v kterém osoba působila. A pak ještě na základě rozkazu, který specifikuje výši náhrad v procentech, je výše náhrad v zahraniční měně vyplácena vysílající osobě. Oba dva žalobci jako generálové si plnili vždy svojí funkci jinak by ji nemohli ani zastávat, sám svědek si obou velmi váží, a to za jejich výkon, který odváděli ve své práci, jejich funkce odpovídala jejich vědomostem, dovednostem a kompetencím. On sám oběma obviněným věřil, věřil i v to, že bude rychle řízení ukončeno a pokládal i obvinění za nesmyslná, která se nezakládají na pravdě, i když v té době nebyl na území České republiky, vše sledoval zprostředkovaně. I on sám ví, že itaková osoba jako je generál může těžce nést takové obvinění, které ve spolupráci se sdělovacími prostředky velmi působí na okolí, tak člověk ztratí jistotu, není pak schopen prezentovat svá rozhodnutí a velice negativně to působí na každou osobnost, a to zejména v ozbrojených silách. Už samotné stíhání, ať již trestní nebo kárné, vždy zasáhne do života dotčené osoby, to sám on ví z okolí, kdy se něco podobného stalo jiným osobám a vždy to na stíhané osobě zanechalo podstatné stopy, tak i na obou žalobcích.

Ze svědecké výpovědi Ing. E. P. má soud prokázáno, že zná žalobce a), od roku s ním byl téměř v denním kontaktu, žalobce b) zná od roku . Oba žalobce znal jako kolegy z práce. Žalobce a) měl svědka v roce vystřídat na pracovišti ve a to ve funkci přidělence obrany ČR ve . Kandidát se před nástupem do funkce měl účastnit stáže, kterou pro něj svědek připravil, avšak žalobce a) nenastoupil na tuto pozici. Následně se pak dozvěděl, že to bylo z důvodu zahájení trestního stíhání proti oběma žalobcům. Stáže byly právě pro ten případ, protože za dobu, kdy mělo dojít k faktickému předání funkce, je krátký časový úsek, tedy z tohoto důvodu byla ta připravovaná stáž, kde vlastně mělo být vše předáno. Stáž měla trvat jeden měsíc a během tohoto jednoho měsíce se kandidát měl seznámit s materiálem, kontakty, aby mohl plnohodnotně po převzetí funkce zahájit činnost.

Ze svědecké výpovědi Ing. J. R. má soud prokázáno, že on zná oba žalobce, jejich vztah je pracovní, avšak ještě o něco bližší než pracovní, nicméně mimo pracoviště se nescházeli. Svědek jako ředitel Finanční správy Armády ČR uvedl že, žalobce a) jako vojenský přidělenec by podléhal nařízení vlády č. 62/1994 Sb. a náležely by mu náhrady zvýšení životních nákladů, které vychází z korunového platu, každé služební místo je placeno v korunách. Od 1. 7. letošního roku, to je 2015, každé služební místo je nějakým způsobem ratifikováno platovou třídou a následně jsou přiznány další náležitosti. Standardní je tedy korunový plat každého zaměstnance na území České republiky a náhrady zvýšení životních nákladů. Ty náhrady jsou pak vypočítány procentně ze základu vyměřovacího. Náhradu za ubytování proplácí zaměstnancům Ministerstvo obrany ČR, což je mimo působnost svědka.

Z účastnické výpovědi žalobce a) Ing. R. M. má soud prokázáno, že trestní stíhání, ke kterému u něj došlo a celý ten průběh, ho v podstatě zlikvidoval, to znamená zlikvidoval jeho vojenskou kariéru. Byl vojákem z povolání více než let.

Při této činnosti získal stovky kolegů, kamarádů z různých zemí ve vysokých vojenských funkcích. Pak následovalo obvinění, kdy se ho emailem dotazovali právě zmiňovaní kolegové a kamarádi, ptali se ho na různé názory a takto hovořili

o různých věcech. No a to, co se stalo pak po jeho obvinění, bylo to, že tyto aktivity ze strany kolegů ustávaly, někteří odvážnější se ptali, co se stalo, nerozuměli tomu, proč byl obviněn a někteří naznačovali, že takto se řeší problémy v banánové republice, ale ne v demokratickém zřízení. Žalobce sám jako vysoký funkcionář měl spoustu podřízených, bývalých kolegů, měl i nadřízené a všichni ho znají jako čestného člověka, který vždy jakékoli nešvary se snažil jím předejít, působil vždycky ve prospěch práva, nikdy vlastně v tomto směru nezklamal. To vznesené obvinění má nyní takové důsledky, že je v podstatě bez kamarádů, ti odvážnější ho pozdraví, ale v ostatních případech s ním vlastně nekomunikují, protože mají strach, že by případná komunikace mohla působit na jejich vlastní kariéru, tím by mohla skončit. Tím, že bylo proti němu vedeno trestní stíhání, vlastně byla skončena prověrka na [REDAKCE] takže Národní bezpečnostní úřad na základě trestního stíhání přerušil věc obnovení prověrky a v dalším důsledku už žádný další nevydal, a to z důvodu, že byl mezitím žalobce propuštěn ze služebního poměru. To byl také hlavní důvod, proč nemohl být vyslán do [REDAKCE] přestože měl všechny předpoklady pro to, aby tuto pozici mohl zastávat. Byla mu zkrácena také doba služebního poměru a byl vlastně o [REDAKCE] dříve propuštěn do zálohy. Vzhledem k tomu, že nemá prověrku, nemohl si najít zaměstnání odpovídající jeho kvalifikaci. No i do současné doby [REDAKCE], celé trestní stíhání se odrazilo i na jeho rodině, celá věc byla pod tlakem médií, informace, které se neustále objevovaly, jak v tištěných, tak v elektronických médiích, zapůsobily na jeho děti, ty s tím také měly problémy, jejich kamarádi se ptali, co mají otce za kriminálního, rodiče žalobce také velmi těžce nesli a dodnes nesou celou situaci a vlastně jim ani nedokázal vysvětlit a nedokáže vysvětlit tu hrůzu, z čeho byl obviněn, když vlastně nic neudělal. S manželkou žijí [REDAKCE], které nikdy předtím nemuseli řešit. Manželka pracuje [REDAKCE], a to především v důsledku toho, že byli pravomocně odsouzeni. A vlastně i dodnes visí na internetu informace o tom, jaký jsou vlastně oba zločinci a každý, kdo si zadá jeho jméno do vyhledávače může si přečíst všechno, co vlastně udělal nebo neudělal. Žalobce sám to hodnotí jako životní tragédii pro sebe i pro svou rodinu, dodnes, a i dříve tomu tak bylo, že jsou osoby vysílány na zahraniční pracoviště a vzhledem k tomu, že jde o posty, na kterých se vyžaduje vysoký morální kredit a určité schopnosti předcházející poctivé práci, tedy každé takové vyslání je chápáno jako určitý bonus. Jeho nezákonné odsouzení pak zapříčinilo, že nemohl vyjet na takovéto lukrativní místo a způsobilo mu to i finanční škodu. Do doby odchodu z armády byl [REDAKCE] předtím než byl nucen odejít z armády byl [REDAKCE]

[REDAKCE]

[REDAKCE]. Reakce okolí vlastně v rámci toho trestního stíhání byla taková, že lidé se od něj odvrhli, bydleli v [REDAKCE] na sídlišti, bydlí tam hodně vojáků v činné službě, ale i bývalých vojáků, vlastně pro ně jaksi přestal existovat, nezdraví ho, jako kdyby byl pro ně vzduch. Dnes již se vlastně s nikým nestýká. Vyřešil to proto tak, že se odstěhoval [REDAKCE], kde ho nikdo nezná, žije tam svým životem s manželkou. On sám na veřejnost nedával to, že je trestně stíhaný a vlastně ani to, že byl zproštěn. Očekával by, že když byl tedy zproštěn, tak by se tato zpráva měla také objevit v médiích, ale on sám nepocítil nějakou potřebu to dále rozdmýchávat, když už to stejně jednou bylo v tisku, tuší, že to byla Mladá fronta. Pokud jde o samotné trestní stíhání, to bylo zahájeno v okamžiku, kdy se vrátili z [REDAKCE] do České republiky, bylo zahájeno, když byl ve funkci poradce náčelníka Generálního štábu pro EU. Byl propuštěn z armády v roce [REDAKCE] [REDAKCE] ale předtím mu bylo naznačeno, že nemá tu prověrku bezpečnostní a je

v hodnosti generálmajora, není tedy vhodné, aby byl zařazen v armádě, takže mu [REDACTED]

Žalobce Ing. R. [REDACTED] R. [REDACTED] svou újmu spatřuje v tom, že v roce [REDACTED] měl za sebou více jak [REDACTED] kariéru vojáka. Nejprve se připravoval ve svých [REDACTED] letech na [REDACTED]. V roce [REDACTED] byl osloven tehdejším náčelníkem Generálního štábu, aby šel pracovat na Generální štáb, kde pracoval [REDACTED] roky. Poté se dostal do hodnosti generála v roce [REDACTED]

[REDACTED]. V roce [REDACTED] nastoupil jako zástupce operačního velitele v armádě a v této funkci ho také zastihlo trestní stíhání. V hlavě se mu honily různé myšlenky, nevěděl v podstatě, na čem je, neboť trestní stíhání nejprve bylo zrušeno, respektive byl zproštěn dvakrát, pak odsouzen, nicméně byla zde po celou dobu naděje, že bude moci sloužit v armádě a že se vše vysvětlí, ale nakonec toto se ukázalo jako omyl, kdy vlastně se tímto trestním stíháním vše změnilo. Měl být v roce [REDACTED] vyslán do zahraničí, jeho kandidatura na tuto funkci pak ale byla zrušena právě v důsledku trestního stíhání. Vlastně to vybrání do ciziny bral jako poděkování a dovršení jeho kariéry za svou poctivou práci a chtěl tedy s manželkou jet, tímto i jí také poděkovat a umožnit jí [REDACTED] žít v zahraničí a ukázat jí svět. Toto se mu bohužel zhroutilo. On sám byl dehonestován ve sdělovacích prostředcích, za což se tedy obrovsky styděl a neuměl sám vlastně sobě vysvětlit natož rodině, kamarádi se od něj začali odklánět. Pak začal ztrácet přirozenou autoritu nadřízeného generála u svých podřízených, i když měl právo vydávat rozkazy, cítil, že ho podřízení neberou jako svého šéfa, za kterým jdou, a kterému věří, a to se pak od roku [REDACTED] stále stupňovalo. V armádě se debatovalo o tom, zda to udělali nebo neudělali, jestli jsou vinni nebo nejsou, většina lidí se přikláněla k tomu, že jsou lumpové, podvodníci a zloději, kteří to museli udělat, když se státní zástupce odvolal proti prvému rozsudku zprošťujícímu. Vlastně už od roku [REDACTED] cítil, že není připuštěn k utajovaným skutečnostem, nebyl zván na porady k nadřízenému do [REDACTED]. Toto dále pociťoval ještě v průběhu roku [REDACTED] kdy byl jako zástupce svého velitele, který však musel být několikrát z dovolené stáhnut právě z důvodu, aby se mohl účastnit jednání, kde se projednávaly tajné záležitosti. Tato skutečnost žalobce velmi ponižovala a urážela, do práce proto chodil v [REDACTED]. Podřízení se mu vyhýbali a on vlastně se de facto vyhýbal i jim, a dokonce ví o tom, že se jeden plukovník zeptal velitele, jestli má žalobce poslouchat, když je teď trestně stíhaný, jestli tedy má plnit jeho rozkazy. Takže toto vše se v něm nakupilo a toto vše ho uráželo, když vlastně ztratil autoritu i schopnost vzbudit důvěru lidí kolem sebe, a to nejen podřízených, ale také nadřízených, začal být [REDACTED]

[REDACTED]. Vlastně ta dehonestace ve sdělovacích prostředcích bylo něco, co nemohl překousnout. Vlastně rukama mu prošlo tisíce ne-li desetitisíc vojáků a vlastně ti všichni se dozvěděli, že je zloděj, podvodník a lhář a dozvěděli se to také lidé v jeho okolí ve [REDACTED]. Vlastně ztratil všechny přátele, přestal chodit do společnosti, začal se vyhýbat lidem, seděl doma, nezaměstnaný a jednou za tři měsíce [REDACTED]

[REDACTED]. Je nyní vděčný za to, že celá věc se dotáhla do konce Nejvyššímu státnímu zastupitelství, pak na základě stížnosti pro porušení zákona bylo vysvětleno, co nebylo dobře. Vlastně celou dobu [REDACTED]. Manžela chodila do zaměstnání, večer přišla, zeptala se, co dělal celý den, a to co jí řekl ani nebude opakovat. Mezi lidmi nechodil, v kasárnách, které měl 400 m, ale tam tedy se neodvážil vůbec vstoupit, a to proto, aby se mu někdo neposmíval nebo aby se nikdo nevyptával. Rozsudek odsuzující ho hodně sebral, nečekat, že bude potrestán za to, co neudělal a pak v odůvodnění předseda nejvyššího senátu prohlásil, že je něco jako zbabělec jako srab, ale toho si žalobce není vědom, tak to se ho obrovsky dotklo a vlastně i tajil před rodinou, že byl odsouzen, tak moc se za to styděl, že nebyl ani schopný to říct rodině kromě tedy manželky, ale [REDACTED] vyšel v Lidových novinách článek, že ministryně vrátila proces k soudu a bohužel se také v té době zveřejnilo to, co nikdo neměl vědět a za co se tedy hluboce styděl, a to byl útok v tom okolí ve [REDACTED]

[REDACTED] po výroku Nejvyššího soudu, ale ten pocit nespravedlnosti, a to všechno kolem, to už se s ním potáhne asi až do smrti. Sice je nyní očištěn soudně, ale ve své podstatě jako by to nebylo. Minimálně dvakrát musel toto odsouzení zveřejňovat, musel dokládat dokumenty, rozhodnutí soudu, a to v prvním případě, když mu [REDACTED] a podruhé tedy když jako zaměstnanec měl předložit vyplněný kompletní dotazník. Tedy v tu chvíli ho napadlo a došlo mu, že je sice před soudem očištěn, ale veřejně nikoli a v těch hlavách lidí to zůstává, okolí to ví a na tom malém městě, kde ho zná každý, vlastně ani nechodí do [REDACTED], kde je nikdo nezná. Nyní se věnuje [REDACTED]

[REDACTED] V podstatě byl degradován do pozice poručíka, přines, vyplň, zkontroluj, a to bylo pod jeho úroveň. [REDACTED]

[REDACTED]. Lidé se od něj odtáhli, bylo to vlastně stejné jako u žalobce a). Generálové, než aby s ním mluvili, raději přešli na protější chodník, podřízení ti už vůbec, ti se mu vyhýbali jako čert kříži, protože se báli, že by to mohlo ohrozit jejich kariéru a kamarádů mu moc nezbylo. Jeden kamarád, který mu zbyl pak za [REDACTED]

[REDACTED]. Pak musel znovu budovat svůj život a rodina už to dneska bere, kamarádů moc nemá a ty co má, tak raději mimo [REDACTED] Stejně se za celou tu pětiletou kauzu, byť skladným výsledkem, hluboce stydí, zlikvidovalo mu to pět let života a v podstatě to mělo za důsledek konec jeho kariéry. Mohl ještě pro Českou republiku něco udělat, ale to už se nestane.

Soud má prokázáno, že žalobci by byli zařazeni na jimi uvedené posty a byli by vysláni do ciziny jako zaměstnanci Ministerstva obrany. Tyto závěry soud učinil ze svědeckých výpovědí výše uvedených svědků, kteří jednoznačně uvedli, že nebyť trestního stíhání, žalobci by zcela určitě na určená místa v cizině odcestovali.

Soud nechal vypracovat znalecký posudek poté, kdy měl prokázáno, že žalobci v důsledku nezákonného trestního stíhání byli postaveni mimo službu, nebyl jim povolen výjezd do zahraničí a z tohoto důvodu jim mohla vzniknout škoda v podobě ušlého zisku a na výši tohoto ušlého zisku nechal vypracovat znalecký posudek, tedy zda došlo ke vzniku škody a pak v jaké výši. Znalecký posudek vyzněl pro žalobce a) Ing. R. M. s negativním výsledkem, neboť znalecký posudek vyšel ze zjištění, že příjmy žalobce byly vyšší, než by byly v případě jeho vyslání do zahraničí, přičemž soud, tak jak bude dále uvedeno, nemohl přiznat ani jednomu ze žalobců náhradu zvýšených životních nákladů právě v souvislosti s výjezdem do zahraničí. Pouze u žalobce b) došlo k rozdílu mezi tím, jaký plat mu byl vyplácen, jaký příjem měl po propuštění z armády a jaký by mu náležel, pokud by nedošlo k nezákonnému odsouzení a nezákonnému vedení trestního stíhání. Zjištěními ze znaleckého posudku JUDr. Josefa Příba, znalce z oboru ekonomie, se soud bude dále zabývat ve výkladu výše ušlého zisku.

Po provedeném dokazování má soud prokázáno, že proti oběma žalobcům bylo vedeno nezákonné trestní stíhání, oba žalobci byli nezákonně pravomocně odsouzeni k trestu odnětí svobody s podmíněným odložením výkonu za přečin. Trestní stíhání probíhalo od roku 2009 do roku 2014, kdy na základě rozsudku Nejvyššího soudu byl zrušen odsuzující rozsudek Městského soudu v Praze z důvodu, že tímto rozsudkem byl porušen zákon v neprospěch obviněných žalobců. V důsledku tohoto nezákonného rozhodnutí žalobcům vznikla škoda, jednak v nákladech na obhajobu, cestovného, ušlého zisku a nemajetkové újmy.

Soud neprováděl další navrhované důkazy, neboť mu pro posouzení dané věci postačovaly důkazy provedené a z dalších provedených důkazů neučinil žádná skutková zjištění potřebná pro posouzení dané věci.

Při posuzování dané věci soud vycházel z následujících zákonných ustanovení:

Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 písm. b) zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.

Podle ustanovení § 7 z.č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.

Podle ustanovení § 8 z.č. 82/1998 Sb., (1) nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

(2) Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

(3) Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho

práva poskytuje, takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení.

Podle ustanovení § 31 zák. č. 82/1998 Sb. odst. 1) Náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Odst. 2) Náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Odst. 3) Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně. Odst. 4) Poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu.

Podle § 31a odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož zákonného ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k

- a) celkové délce řízení,
- b) složitosti řízení,
- c) jednání poškozeného, který přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení,
- d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a
- e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Dle ustanovení § 26 zákona, který stanoví, že pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem. Občanský zákoník upravuje odpovědnost za škodu v ustanoveních § 2952, podle kterého se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Předpoklady pro přiznání náhrady škody je třeba, aby byly splněny podmínky: a) nesprávný úřední postup nebo existence nezákonného rozhodnutí

- b) vznik škody
- c) příčinná souvislost mezi a) a b).

K jednotlivým nárokům žalobců:

Žalobce a) Ing. R. [REDAKCE] M. [REDAKCE] žádá, aby soud přiznal škodu, a to:

- a) Za náklady obhajoby trestního řízení 347.753 Kč, to je částka, kterou uhradil za svou obhajobu obhájci, a to 340.753 Kč za obhajobu a 3.000 Kč za náklady spojené s obhajobou před Nejvyšším soudem. Dále částku 4.000 Kč za úhradu nákladů trestního řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 6 na základě pravomocného rozhodnutí, které poté bylo zrušeno.

- b) Žádá cestovné 5.245 Kč za účast na ústních jednáních u Obvodního soudu pro Prahu 6, u Městského soudu v Praze a dále za účelem veřejného zasedání u Nejvyššího soudu v Brně, a to vozidlem tovární značka [REDACTED], SPZ [REDACTED] s průměrnou spotřebou [REDACTED] km, kdy v roce 2010 ujel 64 km, v roce 2011 ujel 96 km, v roce 2012 ujel 76 km a v roce 2014 ujel 462 km. Při výpočtu byla použita vyhláškový cena benzínu.
- c) Ušlý zisk ve výši [REDACTED] Kč, kdy jeho plat [REDACTED] Kč měsíčně pobíral do [REDACTED]. Za období od [REDACTED] do [REDACTED] tak obdržel částku [REDACTED] Kč. Po přidělení do [REDACTED] měl pobírat od [REDACTED] do [REDACTED], to je za [REDACTED] plat, v roce [REDACTED] Kč, v roce [REDACTED] Kč měsíčně, tedy celkem částku [REDACTED] Kč. K této částce je třeba připočíst plat, který by pobíral na pozici poradce náčelníka Generálního štábu, a to od [REDACTED] do [REDACTED], to je [REDACTED] Kč, avšak tuto částku nepobíral, neboť [REDACTED]. Tedy odečtením částek, které žalobce obdržel a které by mu náležely, vychází částka [REDACTED] Kč. K částce, kterou by žalobce obdržel při pobytu ve [REDACTED] Kč je třeba připočíst náhradu za životní náklady na zahraničním pracovišti, což činí měsíčně spolu s manželkou 15 % navýšení, tedy [REDACTED] Kč za rok [REDACTED] a [REDACTED] Kč za rok [REDACTED], tedy celkem za 24 měsíců částku v přepočtu [REDACTED] Kč. Z této částky žalobce odečítá v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 4705/2007 náklady, které by vynaložil na dosažení tohoto zahraničního příjmu. Jednalo by se o náklady na bydlení, náhradu zvýšených vybavovacích výdajů, náhradu jízdních výdajů, náhradu výdajů spojených s přepravou osobních věcí. Životní náklady by žalobce měl ve Spojených státech amerických podstatně nižší, a proto od této částky odečítá [REDACTED] Kč měsíčně, tedy celkem [REDACTED] Kč a ušlý zisk tedy žádá ve výši [REDACTED] Kč. K tomu pak přídavek na bydlení, který by žalobci náležel od [REDACTED] do [REDACTED] ve výši [REDACTED] Kč za měsíc krát 13 měsíců, celkem [REDACTED] Kč, celkový ušlý zisk za období od [REDACTED] do [REDACTED] činí [REDACTED] Kč.

V souvislosti s požadavkem na náhradu **ušlého zisku** nechal soud vypracovat znalecký posudek, kde znalec zjistil příjmy žalobců za rozhodné období a jejich výši pak zohlednil, respektive odečetl od zjištěného ušlého zisku v případě, že by žalobci byli vysláni do zahraničí, tak jak bylo tvrzeno, a byli jim vypláceny odměny a náhrady spojené s tímto výjezdem.

Ve světle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 1788/2009 nemohl soud přiznat náhradu zvýšených životních nákladů žalobcům, tedy ani žalobci a), neboť žalobce jako zaměstnanec v rozhodném období fakticky práci v zahraničí nevykonával, neboť, jak se uvádí v rozhodnutí ze dne 15. 4. 2010, tato náhrada má zaměstnanci nahradit (kompenzovat) vyšší životní náklady při pobytu v zahraničí, jež vyplývají z kurzového srovnání příslušné zahraniční měny s českou korunou. Zaměstnanec totiž i při práci v zahraničí pobírá stejný plat jako v tuzemsku, i když s přihlédnutím k reálnému kurzu české koruny mu tento plat nezabezpečuje stejnou životní úroveň. Právě proto, aby toto znevýhodnění v souvislosti s prací zahraničí bylo odstraněno (zmenšeno) jsou těmto zaměstnancům poskytovány uvedené náhrady v cizí měně. Z této povahy náhrad vyplývá, že svoji funkci mohou plnit, jen vykonává-li zaměstnanec práci skutečně v zahraničí. Nevykonává-li zaměstnanec fakticky práci v zahraničí, nemůže mu logicky vzniknout ztráta, která je náhradou podle § 3 nařízení vlády nahrazována čili kompenzována. Nevyplacením náhrady zvýšených životních nákladů zaměstnanci, který fakticky práci v zahraničí nevykonává, tomuto zaměstnanci nemůže ani

vznikat škoda (nevzniká mu majetková újma, která se projevuje v jeho majetkové sféře a je objektivně vyjádřitelná v penězích), chybí tak jeden z předpokladů vzniku odpovědnosti zaměstnavatele za škodu podle ustanovení § 187 odst. 2 zákoníku práce. Naopak, kdyby taková náhrada byla vyplacena zaměstnanci, který fakticky práci v zahraničí nevykonává, bylo by to nejen v rozporu se zákonem, ale vzniklo by mu nepochybně v rozsahu takto vyplacených částek bezdůvodné obohacení. Tedy v souvislosti s tím Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že nevykonává-li zaměstnanec v určitém období fakticky práci v zahraničí, nepřísluší mu náhrada zvýšených životních nákladů podle ustanovení § 3 nařízení vlády č. 62/1994 Sb., o poskytování náhrad některých výdajů zaměstnancům rozpočtových a příspěvkových organizací s pravidelným pracovištěm v zahraničí, ani v podobě náhrady škody podle ustanovení § 187 odst. 2 zákoníku práce. Z toho tedy plyne, že žalobci nemohla vzniknout škoda tím, že mu náhrada zvýšených životních nákladů nebyla v plné výši vyplacena.

Soud tak vycházel ze znaleckého posudku, který zjistil výši příjmů žalobce v rozhodném období, což žalobce také v žalobě uvedl a doložil listinnými důkazy a částkou, která by mu příslušela, pokud by v zahraničí byl fakticky, tedy tyto dvě částky pak soud porovnal a v případě, že částka, které nebylo dosaženo, převyšuje to, co si žalobce vydělal, by představovalo škodu.

Ze znaleckého posudku v případě žalobce a) soud zjistil, že jeho příjem v rozhodném období činil ██████████ Kč a ██████████ Kč, tedy celkem ██████████ Kč. Podle znaleckého posudku by mu pro rozhodné období náležel plat v roce ██████████ - ██████████ Kč a v roce ██████████ - ██████████ Kč, ██████████ Kč, tedy celkem ██████████ Kč.

Soud nemohl přiznat žalobci jednak výše uvedené zvýšené náklady spojené s pobytem žalobce v zahraničí a nemohl mu přiznat ani příspěvek na bydlení, neboť vzhledem k tomu, že v rozhodném období nepracoval na pracovišti, které nebylo v místě jeho bydliště, na takovýto příspěvek analogicky s výše uvedeným rozhodnutím Nejvyššího soudu nemá nárok. Tedy od částky ██████████ Kč by měla být odečtena částka ██████████ Kč, to je to, co si žalobce vydělal za rozhodné období vzhledem k tomu, že by vyšlo záporné číslo, tedy žalobce si vydělal více než v případě, že by pracoval v zahraničí, z tohoto titulu tedy žalobci nevznikla žádná škoda, a proto jeho žaloba na náhradu škody soud zamítl.

Pokud se týče nároku na cestovné ve výši 5.245 Kč, soud žalobci přiznal celou požadovanou částku, neboť tyto náklady byly vynaložené v souvislosti s trestním stíháním, žalobce se účastnil tvrzených úkonů, pro tyto účely použil vozidla a uhradil pohonné hmoty, což mezi účastníky nebylo sporné. Mezi účastníky byla sporná pouze výše nároku, nikoli počet jízd, kdy žalovaná z tohoto titulu vyplatila žalobci částku 2.499 Kč, a to bez tzv. amortizace. Soud je toho názoru, že i náklady spojené s údržbou vozidla jsou škoda, která žalobci vznikla a je třeba ji nahradit, neboť tím, že žalobce použil pro cesty vlastního vozidla, musel dříve měnit olej, vyměnit pneumatiky a provést údržbu, která je spojená v souvislosti s provozem vozidla vyžaduje určité náklady. Pokud je výše těchto nákladů vyčíslena v příslušné vyhlášce v tomto případě č. 429/2011, 472/2012, 435/2013 a 328/2014.

Dalším nárokem na náhradu škody je částka 347.753 Kč za náklady obhajoby, kdy žalobce nárokuje náklady za obhajobu ve výši smluvní odměny, kterou svému obhájci zaplatil, což je i mezi účastníky nesporné, žalobce toto doložil. Soud žalobci mohl přiznat náklady řízení pouze podle advokátního tarifu, proto žalobce dále specifikoval jednotlivé náklady, tedy úkony a s nimi spojené náklady na cestovné a ztrátu času. Žalobce od žalované

v průběhu řízení obdržel částku [REDAKCE] Kč, která přiznala žalobci za jednotlivé faktury, tak jak byly předloženy, tyto částky:

- Faktura č. [REDAKCE], částka [REDAKCE] Kč za pět úkonů právní služby, jednoho půl úkonu právní služby šesti režijních paušálů a 21% DPH. Jednalo se o úkony, které odsouhlasila v rámci předběžného projednání nároku.

Neuznala úkony:

- 1) dne 16. 4. 2009, jednání s klientem v délce 30 minut, neboť to není úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu,
- 2) úkon ze 7. 5. 2009, stížnost do usnesení o zahájení trestního stíhání, jelikož se nejedná o podání ve věci samé nýbrž o úkon dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. d) a odst. 3 advokátního tarifu, tedy byla vyplacena pouze poloviční částka.
- 3) Ohledně cestovného požadovaného za cesty vlakem z [REDAKCE] do [REDAKCE] dne 11. 6. 2009, nebyl uznán, neboť nebyl doložen a z důvodu nepředložení technického průkazu vozidla obhájce použitého k požadovaným úkonům, a to ani na výzvu žalované, nebylo možné cestovné přiznat.

Byl přiznán pouze promeškaný čas, a to ve výši 952 Kč k těmto výše uvedeným přiznaným úkonům.

- Dále podle faktury č. [REDAKCE] přiznala částku [REDAKCE] Kč za tři úkony právní služby, tři režijní paušály a příslušnou částku DPH.

Nepřiznala za:

- 1) Úkon vyzvednutí obžaloby ze dne 6. 8. 2009, neboť to podle jejího názoru není úkon právní služby podle § 11 advokátního tarifu,
 - 2) Přípravu k hlavnímu líčení ze dne 25. 9. 2009, neboť dle jejího názoru se také nejedná o úkon právní služby podle advokátního tarifu,
- Na fakturu č. [REDAKCE] pak přiznala částku [REDAKCE] Kč za jeden úkon právní služby, jeden režijní paušál a příslušné DPH,
 - Za fakturu č. [REDAKCE] přiznala [REDAKCE] Kč za jeden úkon právní služby a jeden režijní paušál včetně DPH,
 - Na fakturu č. [REDAKCE] pak přiznala za jeden úkon [REDAKCE] Kč představující režijní paušál, odměnu za zastupování a příslušnou výši DPH.
 - Pro fakturu č. [REDAKCE] přiznala částku [REDAKCE] Kč představující dva úkony právní služby, dvakrát režijní paušál a DPH.

Nebyl přiznán úkon:

- 1) nahlížení do spisu dne 16. 8. 2010, neboť se dle názoru žalované nejedná o úkon podle advokátního tarifu.
- Za fakturu č. [REDAKCE] nebyl přiznán úkon za vyjádření k odvolání, neboť ten nemá oporu ve spise
 - Za fakturu č. [REDAKCE] přiznala částku [REDAKCE] Kč za jeden úkon právní služby, jedenkrát režijní paušál a příslušnou výši DPH,
 - Pro fakturu číslo [REDAKCE] vyplatila částku [REDAKCE] Kč představující dva úkony právní služby, dvakrát režijní paušál a DPH,
 - Za fakturu číslo [REDAKCE] přiznala [REDAKCE] Kč představující jeden úkon právní služby a jedenkrát režijní paušál, plus DPH,
 - Podle faktury č. [REDAKCE] zaplatila za čtyři úkony právní služby, čtyřikrát režijní paušál a DPH [REDAKCE] Kč,
 - Na fakturu číslo [REDAKCE] zaplatila za jeden úkon jeden, režijní paušál a DPH [REDAKCE] Kč,
 - Na fakturu č. [REDAKCE] neproplatila tento úkon, neboť nemá oporu ve spise
 - Na fakturu č. [REDAKCE] byla přiznána částka ve výši [REDAKCE] Kč představující dva úkony, dva režijní paušály a DPH.

Žalovaná vycházela z výše odměny 1.500 Kč za jeden úkon, 300 Kč režijní paušál a 21% DPH. Částku 4.000 Kč nezaplatila, neboť tu by měl zaplatit Obvodní soud pro Prahu 6.

Soud souhlasí se žalovanou, že za úkon stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání má oporu v advokátním tarifu pouze do výše jedné poloviny. Dále pak přiznal za fakturu č. [REDAKCE], tedy za jednání s klientem v délce 30 minut dne 16. 4. 2009 jeden úkon, neboť přestože není přímo uveden jako úkon právní služby, lze ho podřadit pod úkon, který je mu podobný. Za tento úkon tedy soud přiznal žalobci částku [REDAKCE] Kč. Co se týče cestovného vlakem přiznal soud žalobci, respektive obhájci žalobce cestu z [REDAKCE] do [REDAKCE] dne 11. 6. 2009, neboť žalobce následně doložil platnými jízdenkami, že k této cestě došlo. Přiznal i cestovné obhájci ve výši [REDAKCE] Kč, a to na základě faktury č. [REDAKCE], a to za cestovné 11. 6. 2009 a 17. 6. 2009, neboť žalobce následně doložil požadované doklady. Soud se dále ztotožnil s tím, že úkon vyzvednutí obžaloby není úkonem právní služby podle advokátního tarifu a nelze ho podřadit ani pod jiný obdobný úkon ani přípravu k hlavnímu líčení nemohl soud jako úkon uznat, neboť není úkonem právní služby ani se nejedná o úkon, který by mohl být oceněn jiným podobným úkonem.

Soud tedy na základě výše uvedeného odůvodnění přiznal žalobci ještě další částku, a to za již zmiňovaný úkon dne 16. 4. 2009, částku [REDAKCE] Kč cestovné vlakem, [REDAKCE] Kč cestovné pro obhájce a dále za dovolání [REDAKCE] Kč, tedy úkon spojený s podáním dovolání, respektive se sepsáním dovolání, tento úkon byl soudu doložen. Jestliže nebylo dovolání podáno, což bylo zřejmě z důvodu, že došlo k amnestii, tedy z tohoto důvodu už dovolání nebylo podáno, když obhájce žalobce b) vzal výslovně z tohoto důvodu dovolání zpět, tedy nabízí se, že právní zástupce žalobce vlastně ani toto dovolání nepodal i když ho sepsal, tedy i za tento úkon podle soudu náleží odměna. Tedy přiznal žalobci z titulu obhajného dalších [REDAKCE] Kč, tedy celkem částku [REDAKCE] Kč a vzhledem k tomu, že částka [REDAKCE] Kč byla žalobci přiznána, přiznal tedy zbývající částku s tím, že celkovou částku smluvní odměny soud již na základě výše uvedeného odůvodnění nemohl přiznat a také ji nepřiznal, tedy zbývající částku nárokovanou žalobcem zamítl.

Co se týká cestovného pro žalobce, již bylo uvedeno, soud se neztotožnil s právním názorem žalované, že nepřisluší amortizace vozidla, tedy žalovaná nesporovala nárokované jízdy, které tedy také proplatila, avšak bez tzv. amortizace, tedy zbývající částku po odečtení [REDAKCE] Kč od [REDAKCE] Kč soud žalobci naopak přiznal.

K dalšímu nároku, a to ve výši 1.000.000 Kč za **nemajetkovou újmu**, soud přiznal žalobci nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč za nezákonné rozhodnutí, když dospěl k závěru, že žalobci nepochybně v souvislosti s již samotným vedením trestního stíhání vznikla újma, a to tím, že v důsledku již započatého trestního stíhání nedošlo k jeho kariérnímu postupu, to znamená, byl mu zamítnut výjezd do zahraničí a s ním spojené výhody. V důsledku samotného trestního stíhání, a hlavně v důsledku vynesení pravomocného odsuzujícího rozsudku, došlo u žalobce k újmě, neboť v důsledku toho byl [REDAKCE]

[REDAKCE]. V důsledku nezákonného trestního stíhání a samotného odsouzení pak na něj byl vrhnut stín zloděje, nedůvěryhodné osoby, musel čelit nejen nepříjemným reakcím z řad blízkého okolí, ale také mediálnímu zájmu a toto vše z něj udělalo nedůvěřivého člověka, který se [REDAKCE]

[REDACTED]

Soud je proto toho názoru, že zadostiučinění ve výši [REDACTED] Kč je zcela adekvátním zadostiučiněním za takto proběhlé trestní stíhání, které bylo provázeno značnou medializací, kdy samotné trestní stíhání trvalo více než 5 let, což je již sama o sobě nepřiměřeně dlouhá doba pro rozhodnutí v trestní věci a ani neodpovídá složitosti případu, byť z trestního spisu je patrné, že proběhlo rozsáhlé vyšetřování, kdy bylo prováděno množství důkazů, žalobci hrozil trest odnětí svobody jeden až pět let, u žalobce nebyla vykonána vazba, došlo však k zásadnímu zásahu do jeho profesního života a vzhledem k tomu, že se tak stalo ke konci jeho kariéry, o to závažnější a citelnější újma to pro žalobce je, neboť namísto toho, aby se těšil uznání za celoživotní práci, dostalo se mu takovéto „odměny“. Zásah do rodinného života trestní stíhání nepochybně mělo také, i když rodina byla při žalobci, avšak v důsledku těchto okolností i [REDACTED].

[REDACTED] žalobce má [REDACTED]

Došlo také k obrovské medializaci, k nepříjemným reakcím ze strany veřejnosti a vlastně k odsouzení veřejnosti ohledně tohoto jednání, neboť se jedná o zpronevěru na státních financích, tedy tato věc se de facto dotýkala všech občanů České republiky. Trestní stíhání se týkalo jeho profesní činnosti, zasáhlo hlavně do jeho pracovní kariéry, což pak mělo citelný dopad do jeho osobnostní sféry.

Soud poukazuje na rozhodnutí zdejšího soudu ve věci 10 C 16/2013, kde se projednávala obdobná věc zneužití pravomoci veřejného činitele, kdy délka trestního stíhání byla tři roky a osm měsíců, nedošlo k pravomocnému odsouzení, došlo však také k zásahu do profesního života poškozeného, do rodinného života nikoli, zdraví bylo poškozeno pouze nepatrně, došlo k obrovské medializaci. Soud přiznal zadostiučinění ve výši [REDACTED] Kč. V posuzovaném případě, je soud toho názoru, že je namístě tuto částku navýšit o 100 %, neboť v případě žalobce nakonec došlo k pravomocnému odsouzení, věc řešil až Nejvyšší soud v rámci stížnosti pro porušení zákona, trestní stíhání bylo vedeno déle než v posuzovaném řízení a došlo i k většímu zásahu do profesního a rodinného života. Soudu se přiznaná částka [REDACTED] Kč jeví jako adekvátní zadostiučinění za pravomocné odsouzení žalobce.

Soud tedy přiznal částku [REDACTED] Kč, když odečetl od této částky již zaplacenou částku [REDACTED] Kč (rozdíl Kč [REDACTED],-).

K nárokům žalobce b) Ing. R. [REDACTED] R. [REDACTED] žalovaná přiznala **náklady obhajoby** a náklady trestního řízení, a to 1.500 Kč za úkon, 300 Kč režijní paušál a 21% DPH a přiznala náhradu nákladů obhajoby, tak jak byla požadována s výjimkou:

- žádosti o přezkoumání přestupu policejního orgánu ze dne 18. 11. 2008, neboť tento úkon nemá oporu ve spise, nebyl tedy dohledán,
- úkon podání vysvětlení Ing. R. [REDACTED] R. [REDACTED] také nebyl dohledán ve spise, je to úkon ze dne 2. 4. 2009,
- úkon návrh na zastavení trestního stíhání ze dne 18. 6. 2009, nebyl dohledán ve spise.

Vzhledem k tomu, že nebyl uznán úkon ze dne 2. 4. 2009, nebyl tedy uznán ani úkon právní služby, a tedy žalovaná vyplatila částku [REDACTED] Kč. Nepřiznala pak částku 4.000 Kč ze stejného důvodu jako u žalobce a), tedy že tuto částku by měl zaplatit Obvodní soud pro Prahu 6.

Soud se ztotožnil s názorem žalované za výše uvedené tři úkony, soud nepřiznal náhradu nákladů řízení, neboť skutečně nebyly dohledány ve spise a podání vysvětlení nebylo ve spise dohledáno. Stejně, tak jako u žalobce a), soud nemohl přiznat náhradu nákladů řízení na základě smluvní odměny, neboť v případě náhrady škody za nezákonné rozhodnutí, respektive nezákonné trestní stíhání, jsou přiznány náklady podle advokátního tarifu, tedy podle vyhlášky č. 176/1996 Sb., Soud nepřiznal další náklady obhajoby a je toho názoru, že prokazatelné náklady a nárok byl zcela uspokojen v rámci předběžného projednání nároku. Co se týče **cestovného**, soud naopak je toho názoru, že přísluší žalobci amortizace vozidla, tak jak bylo již uvedeno v odůvodnění pro žalobce a), když jednotlivé cesty ani výše není mezi účastníky sporná. Tedy soud přiznal částku zbývající, a to [REDACTED] Kč, což je rozdíl mezi požadovanou částkou [REDACTED] Kč a [REDACTED] Kč přiznanou žalovanou.

Co se týče ušlého zisku, soud postupem podle stejného mechanismu jako u žalobce a) dospěl k závěru, že rozdíl mezi tím, co si žalobce vydělal a mezitím co by si vydělal po nepřiznání náhrady zvýšených životních nákladů a nákladů na bydlení, respektive příspěvek na bydlení, rozdíl mezi tím, co si žalobce vydělal a tím, co by si mohl vydělat, jak vyplývá ze znaleckého posudku. Žalobce má podle názoru soudu právo na náhradu za ztrátu na výdělku ve výši [REDACTED] Kč, to je právě rozdíl mezi tím, co by si vydělal jako přidělenec v zahraničí za posuzované období a tím, co mu bylo skutečně vyplaceno.

Ohledně **nemajetkové újmy** soud přiznal žalobci b) stejnou částku jako v případě žalobce a), neboť oba tyto nároky jsou srovnatelné, oba případy jsou srovnatelné, tedy nároky na nemajetkovou újmu by měly být stejné. Stejně, tak jako žalobce a), žalobce b) prokázal nemajetkovou újmu, a to svou účastnickou výpovědí, ve které uvedl, jaké dopady celé trestní stíhání a následné pravomocné odsouzení pro žalobce a jeho životní osud to mělo, nadále jaký důsledek to pro něj mělo, tedy částka [REDACTED] Kč je podle názoru soudu adekvátní částkou k újmě, která žalobcům v souvislosti s trestním stíháním vznikla. Stejně důvody, uvedené v případě žalobce a) platí i pro žalobce b), i v případě žalobce b) došlo k citelnému zásahu do osobnostní a profesní sféry v důsledku trestního stíhání a především jeho pravomocného odsouzení. Také on nemohl vycestovat v důsledku probíhajícího trestního stíhání, toto řízení ho postihlo na sklonku jeho profesní kariéry, tedy všechna kritéria, která platí pro žalobce a) platí beze zbytku také pro žalobce b), proto i soud přiznal stejné zadostiučinění v penězích. Žalovaná zaplatila žalobci b) za nezákonné rozhodnutí částku Kč [REDACTED] (rozdíl Kč [REDACTED], -), soud po odečtení této částky, přiznal žalobci b) zbývající částku.

Na základě výše uvedeného odůvodnění soud dospěl k závěru, že žaloba žalobců byla co do základu opodstatněna, šlo pouze o výši jednotlivých nároků, které soud po provedeném dokazování moderoval a na základě toho, co vyšlo najevo i snížil a přiznal žalobcům nárok na náhradu škody, co se týče obhajobního, cestovného i ušlého zisku v případě žalobce b) a především přiznal nemajetkovou újmu, kterou shledal zcela za prokázanou, i když nepřiznal požadovanou částku. Přiznanou částku pak soud zvýšil o úroky z prodlení, které žalobcům náleží po uplynutí šesti měsíců po uplatnění nároku u žalované (§ 1970 o.z.). Zbývající nárokovanou částku jako nedůvodnou zamítl.

Ohledně náhrady nákladů řízení soud rozhodoval podle ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. a přiznal žalobcům náhradu nákladů řízení podle § 7 a 12 advokátního tarifu za náhradu škody v přisouzené částce tj. u žalobce a) z částky Kč 69.216,50 za jeden úkon Kč 3900,- při počtu 12 úkonů (převzetí + příprava, předžalobní upomínka, sepis žaloby, účast při jednání 4.8.2015,15.10.2015,19.1.2016,24.3.2016,8.11.2016.6.6.2017,18.7.2017,podání žalobce 19.8.2015,17.7.2017) + 3.100,- Kč za jeden úkon za přiznanou nemajetkovou újmu sníženou o – 20% za zastupování více účastníků řízení + režijní paušál Kč 300,- za 12 úkonů + DPH Kč 14.112, celkem náklady **84.912,-**. Pro žalobce b) pak soud přiznal za 12 úkonů po Kč 12.060, za úkon z částky za náhradu škody ve výši Kč 935.589,- + Kč 3.100,- za jeden úkon za přiznanou nemajetkovou újmu sníženou o 20% + režijní paušály Kč 300,- za 12 úkonů + DPH Kč 31.318,56, celkem náklady řízení Kč **180.454,56**. Podle ustanovení § 148 o.s.ř. přiznal soud státu náhradu nákladů řízení za vypracovaný znalecký posudek a svědečné, tyto náklady pak poměrně rozdělil mezi žalobce a) a žalovanou, když žalobce v nároku týkající se ušlého zisku neměl úspěch. Výše nároku žalobce nezávisela na znaleckém posudku nýbrž na důkazech, které byly podkladem pro znalecký posudek, tedy na základě listinných důkazů, které by v případě, pokud by soud sám počítal náhradu ušlého zisku, tedy v podobě ušlého platu, vyšel by také z listinných důkazů tj. mzdových listů, platových předpisů apod.. Vzhledem k tomu, že žalobce a) nebyl u nároku na náhradu ušlého zisku úspěšný, neboť jeho nárok nebyl po právu, když jeho příjem byl v posuzovaném období vyšší, než by mu náležel, pokud by byl zařazen na pozici zaměstnance v cizině, tedy nevznikla mu žádná škoda v důsledku nezákonného trestního stíhání. Náklady státu představují pro žalobce a) náklady spojené právě s vypracováním znaleckého posudku v celkové částce Kč 39.610,- tj. Kč 19.805 pro žalobce a) a žalovanou. Žalobce a) zaplatil zálohu na znalecký posudek ve výši Kč 8.000,- proto je povinen nahradit dále jen částku Kč 11.805,- a žalovaná je povinna nahradit na účet zdejšího soudu Kč 19.805,- za znalecký posudek (tj. ½) + cestovné pro svědka P. [redacted] ve výši 872,37.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Pokud nebude žalovaná dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit jeho soudní výkon nebo exekuci.

V Praze dne 27. 7. 2017

JUDr. Šárka Henzlová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Olahová